

Katedra trestního práva

Posudek na rigorózní práci Mgr. Václava Malého „Vojenská policie v přípravném řízení“

Předložená rigorózní práce obsahuje 114 stran textu a je přehledně členěna do úvodu, devíti základních kapitol a závěru. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je značně obsáhlý, Práce je doplněna několika grafy s dobrou vypovídací hodnotou. Po formální stránce splňuje předložená práce veškeré požadavky na ni kladené. Předložená práce navazuje na diplomovou práci autora, kterou podstatně rozšířil a doplnil.

Autor si za téma své práce zvolil problematiku rozhodně netradiční a současně velmi obtížnou na zpracování. Nadto s ohledem na specifické téma je úzce orientovaných prací na toto téma minimum, takže autor musel poměrně pracně čerpat i obecněji orientovaných zdrojů a zdrojů internetových. Použité metody zpracování, zejména metoda analyticko-syntetická a metoda právní komparace, odpovídají vytyčenému cíli práce.

Po stručném úvodu, ve kterém autor charakterizuje zaměření a cíl své práce, se nejprve věnuje vymezení základních pojmů, jimiž bude ve své práci operovat. Jakkoliv je toto vymezení stručné, je výstižné a odpovídá sledovanému účelu, a to jako úvodu do merita problematiky.

Navazující kapitoly se zabývají jednak prameny právní úpravy, kde jsou správně zdůrazněny ústavní základy a vymezen vztah vnitřních předpisů k předpisům obecně závazným, a dále stručným nástinem historického vývoje zkoumaného institutu, výstižně postihujícím klíčové vývojové mezníky a jejich společenské příčiny.

V páté kapitole své práce autor analyzuje postavení vojenské policie jako policejního orgánu. Poučený je výklad o pověřených orgánech vojenské policie, který nebývá blíže znám ani odborné právnické veřejnosti. Instruktivní je rovněž rozbor působnosti a příslušnosti pověřených orgánů vojenské policie, kde se autor zaměřuje na sporné případy (například otázka pravomoci k prověřování trestných činů příslušníků vojenské policie, kde výslovná zákonná úprava absentuje a praxe založená vnitřními předpisy je v rozporu s obecnou úpravou v trestním řádu) a přichází i s jejich řešením. Při popisu činnosti orgánů vojenské policie v průběhu objasňování věci a vyšetřování se pak zaměřuje především na specifika a případně odlišnosti v činnosti vojenské policie.

Obdobně v šesté kapitole své práce provádí autor rozbor činnosti vojenské policie při vyšetřování po zahájení trestního stíhání, kteréžto postavení orgány vojenské policie získaly v době relativně nedávné. I zde se autor soustřeďuje především na specifika, příp. odlišnosti, které se týkají činnosti orgánů vojenské policie.

V navazující kapitole seznamuje autor odborného čtenáře s méně známou problematikou organizace vojenské policie v České republice, včetně jejího personálního, finančního a materiálního zajištění. Zajímavé statistické a kriminologické údaje o povaze vojenskou policií šetřených trestných činů poskytuje kapitola osmá. Kladem je, že se autor neomezuje na pouhou reprodukci statistických dat, ale snaží se i o jejich komentování a interpretaci.

V deváté kapitole pak autor podává přehled institucí, které ve vybraných státech (Německo, Rakousko, Polsko, Francie, Ruská federace) plní obdobné úkoly, jako vojenská policie v České republice.

Zvláště cenná je závěrečná kapitola, ve které autor jednak vyjadřuje své kritické výhrady k vládnímu návrhu novely zákona o vojenské policii, a jednak (a to zejména) přichází s návrhy de lege ferenda na řešení některých problémů spojených s organizací a činností orgánů vojenské policie (odlišností ve vymezení pravomocí vojenské policie v zákonu o vojenské policii a v trestním řádu, vztah vojenské policie k Armádě ČR a k Bezpečnostním sborům ČR, vyšetřování trestných činů vojenských policistů aj.), a to včetně širších koncepčních změn.

V závěru své práce pak autor stručně a výstižně shrnuje poznatky a závěry, ke kterým ve své rigorózní práci dospěl.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako zdařilou. Autor prokázal skutečně hluboké znalosti zvolené problematiky, a to nejen pokud je o samotnou právní úpravu, relevantní judikaturu a dosavadní zpracování v odborné literatuře, ale i pokud jde o reálné problémy v interpretační a v aplikační praxi. Velmi dobrá je práce s prameny. Práce má jasnou a logickou strukturu. V neposlední řadě třeba vyzdvihnout velmi pěkné vyjadřovací a formulační schopnosti autora. Patrně snaha autora po komplexním pojetí analyzované problematiky vedla k tomu, že místy působí podaný výklad poněkud popisným dojmem.

Předložená rigorózní práce splňuje všechny formální i obsahové požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro ústní obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by se autor mohl zaměřit na otázku, který subjekt je de lege lata povolán k objasňování a k vyšetřování trestných činů příslušníků vojenské policie, resp. na možnosti řešení této otázky de lege ferenda.

V Praze dne 13.2.2019

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
konzultant